

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 21/02/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 183

Hòa Thượng nói: **“Tịnh Nghiệp Tam Phước” là ba đời chư Phật tịnh nghiệp chánh nhân**”. “Tịnh Nghiệp Tam Phước” chính là hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp. “Tịnh Nghiệp Tam Phước” là nền tảng căn bản nhất từ khi chúng ta sơ phát tâm đến khi thành tựu đạo quả vô thượng. Nếu chúng ta lơ là đối với nền tảng căn bản này thì chúng ta không thể có thành tựu.

Nhiều người nghe lời Hòa Thượng giảng một cách nửa chừng, không nghe đầy đủ những nội dung mà Ngài giảng dạy. Khi Hòa Thượng trả lời các câu hỏi vấn đáp, Ngài y theo nguyên lý, như pháp để trả lời, Ngài không đề xướng một việc nào đó nhưng nhiều người cắt những câu nói của Hòa Thượng để tạo thành một đĩa riêng. Thí dụ, người thích phương pháp “*Tam Thời Hệ Niệm*” hay thích phương pháp hộ niệm thì họ cắt những câu trả lời của Ngài về những việc này để tạo thành một đĩa riêng, nhiều người làm tưởng là Hòa Thượng đề xướng, xiển dương những phương pháp này. Đây là họ cắt chương đoạn ngữ. Khi Hòa Thượng giảng về Thiên Tông, Mật Tông, Kinh Tân Ước, Kinh Cựu Ước một số người ghép video, khiến người khác tưởng rằng Hòa Thượng tu hành những pháp môn khác.

Hòa Thượng nói: **“Tôi đến với Chúa, tôi là học trò của Chúa. Tôi đến với A-La, tôi là học trò của A-La**”. Ngài hiểu một cách sâu sắc lời dạy của những người sáng tạo tôn giáo, Ngài là người học trò thật học. Chúng ta có nhiều năng lực thì chúng ta mới có thể độ, phục vụ được nhiều chúng sanh. Chúng ta từng phát nguyện: **“Chúng sanh vô biên thể nguyện độ**”. Vậy chúng ta lấy năng lực gì để độ vô lượng, vô biên chúng sanh? Chúng ta không thể độ được những người tu cùng tông phái vậy thì chúng ta chắc chắn không thể độ những người tu tông phái, tín ngưỡng khác.

Tôi cảm động đến rơi nước mắt, khi tôi nhìn thấy trên hình ảnh nhiều người Việt Nam sang các nước châu Phi đào giếng, trồng lúa nước, trồng các loại ngũ cốc giúp người dân bản địa. Những người dân châu Phi cảm thấy vô cùng hạnh phúc khi được người Việt Nam giúp đỡ, họ reo hò, quý xuống cảm ơn Thượng Đế. Khi các phiến quân của các nước châu Phi nhìn thấy lá cờ của Việt Nam, họ để người của chúng ta đi, không cản trở. Những người Việt Nam sang châu Phi giúp người dân nơi này chính là họ đang độ chúng sanh. Những năm gần đây, người dân ở các nước Châu Phi rất kính trọng người Việt Nam. Tôi cũng nhìn thấy hình ảnh một em nhỏ người

Palestin cầm lá cờ Việt Nam vẫy chào những người lính Việt Nam đang làm nhiệm vụ giữ gìn hòa bình, Cha Mẹ của đứa trẻ chắc hẳn cũng rất kính trọng người Việt Nam.

Chúng ta thường chấp trước nên chúng ta bị bó buộc, hạn chế việc làm của mình trong một phạm vi nhất định. Việc gì phục vụ chúng sanh mà đúng với “*Bát Chánh Đạo*” thì chúng ta nên làm. “*Bát Chánh Đạo*” là chánh kiến, chánh tư duy, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, chánh tinh tấn, chánh niệm và chánh định. Chúng ta bất tài, vô dụng, lười biếng, cầu an, sợ khó, sợ khổ nên chúng ta không làm! Chúng ta tưởng rằng chúng ta đã độ được nhiều chúng sanh nhưng thực ra chúng ta độ được rất ít.

Trong 32 hóa thân của Bồ Tát Quán Thế Âm, nếu đáng hiện thân gì để độ chúng sanh thì Ngài hiện thân đó. Ngài có thể hóa thành thân quốc vương, trưởng giả, quân nhân để phục vụ, giúp đỡ chúng sanh. Không phải là chúng ta dùng hình tướng của người học Phật, người niệm Phật thì mới độ được chúng sanh. Hình tướng nào có thể phục vụ, giúp ích chúng sanh đều là hiện thân của Phật Bồ Tát.

Trước đây, khi tôi làm phiên dịch, tôi đề xướng pháp môn Tịnh Độ, sau đó, mọi người nhìn thấy tôi tổ chức các lễ tri ân Cha Mẹ thì mọi người cho rằng tôi xen tạp. Khi đó, tôi nói với một người rằng, các buổi lễ tri ân đã khiến các bậc Cha Mẹ và những người con rất cảm xúc, có được niềm vui chân thật. Người đó đã nói với tôi rằng: “*Thôi, huynh đừng xen tạp nữa!*”. Sau đó họ rời đi, không hỗ trợ tôi nữa, mười năm sau họ mới quay lại tìm tôi. Khi tôi mở trường mầm non, nhiều người cũng cho rằng tôi xen tạp. Có người được coi là “*cao thủ*” niệm Phật, đến gặp những người xung quanh tôi và nói rằng đừng mời, đừng cộng tác với tôi, để tôi ở nhà niệm Phật cầu vãng sanh thì tốt hơn. Nếu tôi làm theo lời họ thì ngày nay sẽ không có những lớp “*Kỹ năng sống*”, không có những trại hè và những trường mầm non dạy văn hóa truyền thống. Hiện tại, tôi đã quay trở về tu sửa chính mình, tu tập, cầu vãng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải bỏ đi cách thấy, cách biết, cách làm của mình, lấy cách thấy, cách biết, cách làm của Phật Bồ Tát***”. Cả cuộc đời Hòa Thượng đã làm ra một bài pháp hoàn thiện, làm ra tấm gương thân giáo cho chúng ta, chúng ta chỉ cần “*copy*” theo Ngài. Người học Phật mà không nghĩ đến việc hoàng dương Phật pháp vậy thì thế hệ sau sẽ ra sao? Nếu chúng ta chỉ nghĩ cho mình thì chúng ta sẽ “*vãng lai*” chứ không thể “*vãng sanh*”.

Gần đây, tôi nhìn vào tử sách, trong đó đều là sách về pháp môn Tịnh Độ bằng chữ Hán, tôi đã nói lời vĩnh biệt với tử sách của mình, tôi đã không thể đọc nữa, đời sau chắc chắn cũng sẽ không có người đọc. Có một người có rất nhiều đất, tôi khuyên họ nên dùng đất để mở trường mầm non, nếu chúng ta chưa thể xây trường thì chúng ta xây dựng nền móng, đời chúng ta chưa làm được thì người đời sau sẽ tiếp nối. Bác Hồ đã nói: “*Các vua Hùng đã có công dựng nước, Bác cháu ta phải cùng nhau giữ lấy nước*”. Bác có tầm nhìn rất xa. Chúng ta là người đi trước, chúng ta phải có tầm nhìn

xa. Chúng ta không lo là việc hoàn thiện mình để cta đủ năng lực vãng sanh nhưng chúng ta cũng phải nghĩ đến việc giúp ích chúng sanh đời này và đời sau. Đây là chúng ta tiếp nối mạng mạch của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. “*Không xen tạp*” không phải là chúng ta không làm việc gì mà “*không xen tạp*” là chúng ta làm tất cả mọi việc nhưng trong tâm không dính mắc. Khi giảng “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, Hòa Thượng nhắc đi nhắc lại hàng trăm lần câu: “***Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm***”.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để lấy và bỏ Phật pháp và thế gian pháp?*”.

Hòa Thượng từng nói: “***Hàng ngày, chúng ta ăn uống, ngủ nghỉ, đoạn ác tu thiện, phá mê khai ngộ thậm chí chúng ta thành Phật cũng là vì chúng sanh***”. Thân chúng ta có bệnh, tinh thần chúng ta mệt mỏi thì chúng ta không thể làm vì chúng sanh. Chúng ta cung phụng thân quá đầy đủ thì chúng ta cũng không thể phục vụ chúng sanh. Trong xã hội hiện đại, chúng ta phải tùy thuận chúng sanh. Thí dụ, nếu các cơ quan Nhà nước yêu cầu người dân phải tiêm vắc-xin thì chúng ta phải tuân theo. Nếu chúng ta không tiêm, mọi người chỉ bị bệnh trong thời gian một vài ngày, chúng ta có thể bị bệnh hàng tháng, khi chúng ta bệnh thì chúng ta không thể giúp ích cho mọi người. Khi chúng ta bệnh mà cận tử nghiệp đến thì chúng ta sẽ không thể thanh thoi ra đi. Nếu chúng ta có sức khỏe thì chúng ta có thể đi đến mọi nơi, giúp ích cho mọi người. Nếu chúng ta dùng tâm cưỡng cầu để chúng ta khỏe mạnh, sống lâu thì chúng ta đã sai.

Ở đây, vườn rau của tôi chỉ khoảng 100m² nhưng tôi trồng được rất nhiều rau để tặng mọi người. Hôm nay, tôi sẽ đóng đi 2 thùng rau để tặng. Nếu chúng ta không có sức khỏe thì chúng ta không thể làm việc. Việc chúng ta trồng rau không chướng ngại việc chúng ta niệm Phật. Từ sáng đến chiều, tôi luôn tắt bật, người tôi luôn ướt sũng mồ hôi nhưng tôi vẫn niệm Phật. Bình hoa trên bàn của tôi cũng được trồng bởi những người niệm Phật, họ làm việc cật lực nhưng họ không quên niệm Phật, không quên nghe pháp. Giữa Phật pháp và thế gian pháp nên lấy bỏ như thế nào? Việc gì có thể phục vụ, giúp ích cho chúng sanh bằng năng lực của mình thì chúng ta phải làm.

Hòa Thượng từng nói: “***Bạn nói bạn độ chúng sanh mà cơm bạn còn không biết nấu***”. Việc nấu cơm là việc cơ bản mà chúng ta phải biết. Khi tôi còn nhỏ, những lần đầu tôi nấu cơm ở bên trên thì nhão, ở dưới đáy nồi thì cháy, dần dần, tôi nấu cơm ngon hơn, năng lực dần hoàn thiện. Nếu chúng ta không biết nấu cơm thì chúng ta không thể độ được chúng sanh. Ở thế gian, nếu chúng ta có cơ hội biết được tất cả kỹ năng phục vụ chúng sanh thì chúng ta nên biết. Trước đây, tôi cũng không biết làm việc gì, dần dần, tôi biết làm mọi việc. Những người hàng xóm quanh đây cũng vô cùng ngạc nhiên về điều này. Tất cả đều do tôi đã học hỏi.

Phật Bồ Tát nói: **“Trong nội tâm thanh tịnh của chúng ta không thiếu bất cứ một thứ gì, chỉ cần chúng ta có tâm chân thành muốn phục vụ chúng sanh”**. Chúng ta muốn có năng lực phục vụ chúng sanh thì các năng lực của chúng ta tự nhiên hoàn thiện. Tôi có thể trồng rau, gói bánh, làm nhiều việc mà không cần người dạy. Hôm qua, tôi chiên bánh chuối, khi pha bột tôi rắc vừng đen vào bột, sau đó, tôi ép chuối để chiên, tôi tự làm mà không cần người dạy. Tất cả đều xuất phát từ tâm chân thành.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa nói, Tịnh Độ Tông rất thù thắng, tu học Tịnh Độ không hề chướng ngại bất cứ một phương diện nào của đời sống”**. Không phải chúng ta ngồi trong phòng máy lạnh thì chúng ta mới tu được. Phật pháp không chướng ngại thế gian pháp. Chúng ta niệm Phật thì chúng ta vẫn có thể làm việc, tổ chức trại hè, làm đậu, trồng rau.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa nói: “Chúng ta có thể thành tựu ngay trong thế gian pháp, chúng ta không cần phải lìa thế gian cho dù chúng ta làm công việc nào”**. Điều quan trọng là chúng ta làm nhưng chúng ta đừng dính mắc vào danh lợi.

Hòa Thượng nói: **“Cho dù chúng ta làm bất cứ việc gì thì trong hai thời hay sáu thời, câu Phật hiệu vẫn có thể không dán đoạn. Điều quan trọng là chúng ta nắm được rõ ràng, tường tận lý luận và phương pháp của pháp môn Tịnh Độ”**. Chúng ta nắm được lý luận và phương pháp thì khi chúng ta làm bất cứ việc gì, chúng ta cũng không quên câu Phật hiệu, tất cả việc làm của chúng ta đều là để lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng Hải Hiền cả cuộc đời khai khẩn đất đai, trồng trọt ngũ cốc phục vụ chúng sanh, đây chính là Ngài tích công bồi đức. Ngài là người có đại phước báu, người đại phước báu nếu không vãng sanh thì cũng không bao giờ rơi vào tam đồ ác đạo. Tôi trồng rau để mình ăn đồng thời phục vụ tất cả mọi người, đây là tôi ngày ngày tu phước, tích phước, tiết phước. Hằng ngày, chúng ta thường chỉ đang hưởng phước, không phục vụ người khác. Hôm qua, trong một thời gian ngắn tôi đã gói xong 5kg gạo nếp, những chiếc bánh đẹp như trong tranh, tôi mang tặng mọi người đều rất vui. Hằng ngày, chúng ta tận tâm tận lực làm, chúng ta làm không phải vì công đức hay phước báu. Hòa Thượng nói: **“Việc tốt cần làm nên làm không công không đức”**.

Có người nói, do nghiệp nên họ phải sát sanh, phải làm việc xấu, vậy thì nghiệp của chúng ta là phải đi làm việc tốt. Chúng ta phải hiểu đúng chữ **“nghiệp”**. Chúng ta bị lôi kéo, sai sử vào một công việc nào đó thì gọi là nghiệp lực, nếu chúng ta phát tâm làm thì đó là nguyện lực. Có người nói, do nghiệp nên tôi phải đi trồng rau, làm đậu, làm giáo dục đây là họ đã hiểu sai !

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không thể không thâm nhập Kinh giáo, Thích Ca Mâu Ni Phật dạy bảo chúng ta phải thâm giải nghĩa thú của Kinh điển. Nếu**

chúng ta học tập mà chúng ta chưa thấu hiểu nghĩa của Kinh điển thì ngay trong cuộc sống, chúng ta sẽ sinh ra rất nhiều phiền não, nghi hoặc. Nếu chúng ta thấu hiểu sâu sắc thì chúng ta sẽ không còn có nghi hoặc, chúng ta sẽ vận dụng vào đời sống một cách tự tại, sẽ biết sử dụng công phu của mình cho đắc lực". Chúng ta phải thấu hiểu một cách sâu sắc nghĩa lý của Kinh điển. Nhà Phật nói: **"Phật pháp ở thế gian không chướng ngại thế gian pháp"**. "Tự tại" là chúng ta làm việc mà không chướng ngại tu hành, chúng ta tu hành mà không chướng ngại làm việc.

Ở các nơi, khi tôi ở vườn rau làm việc, Phật tử đi qua đều chào tôi bằng câu **"A Di Đà Phật"**. Chúng ta muốn cố dấu thân phận thì người khác cũng biết. Khi chúng ta thấu hiểu Kinh điển thì chúng ta sẽ rất tự tại. Nhiều năm qua, đi đến đâu thì tôi mặc phù hợp với hoàn cảnh ở nơi đó, tôi không nói tôi là người niệm Phật nhưng mọi người đều biết. Nhiều người nói rằng tôi chỉ giảng về pháp môn Tịnh Độ, nếu gặp tôi thì họ sẽ được tặng quà. Việc chúng ta tu học không chướng ngại việc chúng ta niệm Phật. Chúng ta làm việc để giúp ích chúng sanh, không phải để tăng thêm *"danh vọng lợi dưỡng"* hay xây dựng bá đồ.

Hòa Thượng nói: **"Chúng ta phải ngày ngày huân tập Kinh điển, chẳng những chúng ta phải nghe mà phải nghe nhiều, nghe không được gián đoạn"**. Chúng ta đã học gần 2000 buổi học liên tục, nếu chúng ta học đủ thì chúng ta sẽ có được kết quả rất tốt. Trong gần 2000 bài này, mọi người thường chỉ nghe được hơn một nửa vì sau hơn 300 buổi học thì tôi mới mở Zoom, chỉ có tôi là học liên tục không trễ một phút nào, tôi càng tiếp nhận được nhiều thì niềm tin của tôi càng kiên cố, việc làm càng mạnh mẽ. Chúng ta nghe pháp không những không được gián đoạn mà thậm chí phải nghe nhiều.

Hòa Thượng nói: **"Trong cuộc sống thường ngày chúng ta có thể chọn cách niệm "Mười niệm". Một lần chúng ta chỉ cần một phút, một ngày 9 lần niệm Phật, việc này chúng ta có thể làm được"**.

Buổi sáng khi chúng ta thức dậy, buổi tối trước khi chúng ta đi ngủ, trước giờ ăn cơm, trước khi đi làm, sau khi kết thúc giờ làm thì chúng ta niệm Phật. Chúng ta làm không gián đoạn thì công phu của chúng ta cũng sẽ không tệ.

Hòa Thượng nói: **"Mỗi ngày, chúng ta nghe Kinh không thể ít hơn nửa giờ, ngày ngày không được gián đoạn. Nhất định, chúng ta phải nghe rõ ràng những đạo lý trên Kinh điển đã dạy, rèn luyện chúng ngay trong cuộc sống hằng ngày, buông bỏ phiền não, tập khí, tùy thuận giáo huấn của Phật Đà. Chúng ta ngày ngày phải nghe, phải xem, phát tâm chăm chỉ nỗ lực làm cho được những đạo lý trên Kinh điển, như vậy thì rất tốt!"**. Buổi sáng, chúng ta cùng nhau học tập trong một giờ, những lời khai thị, nhắc nhở này giúp chúng ta hiệu đính lại khởi tâm động niệm của mình. Ở ngay trong cuộc sống, chúng ta quán sát xem chúng ta có còn *"tự tư tự lợi"*, hưởng thụ *"năm dục sáu trần"*, *"danh vọng lợi dưỡng"*, *"tham, sân, si, mạn"*

hay không? Chúng ta đang tùy thuận theo giáo huấn của Phật hay chúng ta tùy thuận tập khí, phiền não? Phật pháp ở thế gian không hề chướng ngại thế gian pháp, thậm chí, thế gian pháp cũng không chướng ngại Phật pháp. Nhiều người cho rằng, người tu hành thì không được làm nhiều việc, nếu làm thì sẽ là xen tạp. Đây là họ đã vọng chấp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!